

80de Møde.

Fredag den 19. Februar Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Hærens Ordning.

Forhandlingen genoptoges.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 5te Valgkreds har Ordet for at fortsætte sit i Gaar afbrudte Foredrag.

Slengerik: Jeg omtalte i Gaar to af de Hensyn, som jeg mente ere lagte til Grund for det Forslag til Forsvarsvæsenets Ordning, som er fremlagt her af den højtærede Forsvarsminister. Jeg nævnedes Neutralitetens Opretholdelse, og jeg nævnedes Eksistenskampen, og jeg gjorde et Forsøg paa at vise, at det Forslag, som den højtærede Forsvarsminister har stillet, efter min Formening ikke har noget med Neutralitetens Opretholdelse at gøre. Endvidere udtalte jeg, at Spørgsmaalet om en Forsvarsordning, der var indrettet paa en Eksistenskamp, var et Spørgsmaal, der laa udenfor de Forudsætninger, under hvilke Forsvarskommissionen blev nedsat.

Jeg vil nu tillade mig at omtale det tredje Hensyn, som jeg nævnedes, da jeg begyndte at tale i Gaar, nemlig Hensynet til Udlandets Krav. Man har hørt dette Hensyn fremsat i forskellige Udtryk i den senere Tid, man har hørt det fremsat under den Form: Dersom vi her i Danmark blot selv maatte raade over, hvor meget eller hvor lidt Militærvæsen vi ville have, saa var der mange, der ønskede et mindre Militærapparat end det, vi nu have, mange, der ønskede, at vi kunde blive af med det Fæstningsvæsen, vi have, men det er ikke Forholdet, tværtimod, vi kunne ikke raade os selv i dette Stykke, her stiller Udlandet sine bestemte Krav, som vi nødvendigvis maa bøje os for. Jeg indrømmer, at hvis dette Argument var rigtigt, hvis der laa noget virkeligt til Grund derfor, maatte det have nogen Betydning

i den Forhandling, der foregaar i disse Dage, og jeg forstaar saa godt, at man har grebet til dette Argument, thi Forholdet er i Virkeligheden det, at Befolkningens sunde Sans — det gælder i alt Fald for en aldeles overvældende Del af Befolkningen — nu lige saa vel som en hel Menneskealder igennem har sat sig imod denne stærke Udvikling af vort Militærvæsen, som der har været Tendenser til i enkelte Kredse af vort Folk. Man har indset, at det vilde være vanskeligt med de Argumenter, man hidtil har brugt, at faa Befolkningen ledet ind paa den Forstaaelse, at det var nødvendigt for vort lille Land at ofre en hel Del mere paa Militærvæsenet, end vi hidtil have gjort, at skaffe os noget mere Fæstningsvæsen, end vi hidtil have haft, og jeg skal ærlig indrømme, at jeg har ikke hørt andre Argumenter i denne Sag end de samme, som vi have hørt i omtrent en Menneskealder. —

Selv den Tale, som den højtærede Forsvarsminister holdt i Fredags, da han forelagde sine Lovforslag, minder i meget høj Grad om alle de Talemaader og Fraser, der fra Højres Side ere fremsatte om den Ting i over en Snes Aar. At den højtærede Forsvarsminister nu har tilegnet sig dem, saa at han var i Stand til at gentage dem med om mulig endnu større Færdighed end den, hvormed de blev citerede af det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) i Gaar, vidner om, at disse Argumenter have gjort noget Indtryk paa ham, men jeg tror, at de alligevel ikke ville gøre noget Indtryk paa det store Flertal af Befolkningen, der har kunnet staa for dem i saa lang Tid, som Tilfældet er. Derfor har man indset Nødvendigheden af at finde paa et andet Argument, et Argument, der bedre kunde bide igennem, og jeg maa selvfølgelig straks indrømme, at dersom dette Argument var rigtigt, dersom det virkelig var sandt, at man fra Udlandets Side stillede visse Fordringer til os med Hensyn til vort Militærvæsen, stillede dem med en saadan Vægt, at vi ikke kunde komme udenom dem, men var nødte til at opfylde dem, saa var her et Argument af ikke ringe Betydning.

Til at begynde med fremsatte man disse Udtalelser om Udlandets Krav ret fripostigt, det var ikke dulgte Hentydninger eller forblommede Udtalelser, man fremkom med, men lidt efter lidt mildnede man Udtrykkene, jeg antager af den Grund, at man ikke vilde vove sig ud i Udtryk, som man i Længden ikke kunde hæfte for. Det er ikke saa grumme længe